

Ένα βότσαλο στη λίμνη- #me_tin_nancy_stin_taiwan

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Επιχειρήματα

https://epopteia.gr/4379/ena-votsalo-sti-limni-me_tin_nancy_stin_taiwan/

Πρωτοβουλία με τεράστια σημασία και παγκόσμια επίδραση αποτελεί η επίσκεψη της Αμερικανής προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, Νάνσι Πελόζι, στην Ταϊβάν. Ασφαλώς είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο από τη στήριξη της φιλοδυτικής κυβέρνησης της Ταϊπέι, αν κι αυτό ουδόλως πρέπει να το υποτιμούμε. Αντιθέτως, από αυτό ίσως πρέπει να αρχίσουμε...

«Η Ταϊβάν είναι ηγετική δύναμη και υπόδειγμα διακυβέρνησης: Ως τώρα, έχει επιτυχίες στην αντιμετώπιση της πανδημίας του Covid-19 και στην υπεράσπιση της προστασίας του περιβάλλοντος και της δράσης για το κλίμα. Είναι επίσης ηγετική δύναμη στην προάσπιση της ειρήνης, της ασφάλειας και παράδειγμα οικονομικού δυναμισμού με επιχειρηματικό πνεύμα, κουλτούρα καινοτομίας και τεχνολογική ικανότητα την οποία ζηλεύει όλος ο κόσμος». Αυτά έγραψε ανάμεσα στα άλλα, στο άρθρο της με τίτλο «γιατί ηγούμαι αποστολής στην Ταϊβάν» η Πελόζι στην Ουάσιγκτον Ποστ.

Η «Crazy Nancy» μέσα σε πέντε γραμμές έδωσε το περίγραμμα μιας χώρας που πριν και πάνω απ' όλα, καταρρίπτει τον ισχυρισμό ότι, δήθεν, η Δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα που ταιριάζει στην ψυχοσύνθεση και την κουλτούρα των δυτικών κοινωνιών, όχι όμως σε λαούς της Αφρικής, της Άπω Ανατολής ή της Λατινικής Αμερικής. Ουδέν αυτού ψευδέστερον, κι απτή απόδειξη είναι η περίπτωση της Ταϊβάν. Η μικρή χώρα που ίδρυσε ο Τσανγκ Κάι Σεκ και που αναπτύσσεται πάνω στα πρότυπα της δημοκρατικής διακυβέρνησης, υπό τη διαρκή απειλή και παρενόχληση της Κίνας, μιας τεράστιας σε μέγεθος, ισχύ και στρατιωτικές δυνατότητες χώρας, που ακόμα και σήμερα σε πείσμα της προφανούς πραγματικότητας, ισχυρίζεται ότι το έδαφος της Ταϊβάν ανήκει

και υπάγεται στο Πεκίνο! Υπό αυτό το πρίσμα, η επίσκεψη Πελόζι συνιστά κορυφαία πράξη αντίστασης στον ολοκληρωτισμό των ημερών μας, στην αντιδημοκρατική υπερδύναμη που απειλεί την Ταϊβάν.

Συναφώς, η Νάνσι Πελόζι εκπέμπει μήνυμα και σε όλες τις άλλες ώρες τις οποίες απειλεί κι εκφοβίζει η Κίνα, μόνο και μόνο διότι «τολμούν» να έχουν ακόμα και τυπικές σχέσεις με την Ταϊβάν. Πρόσφατο παράδειγμα η Λιθουανία, η οποία δέχθηκε καταιγιισμό απειλών και αντιμέτρων από την Κίνα, μόνο και μόνο διότι επέτρεψε να ανοίξει γραφείο στο Βίλνιους, που να γράφει την απαγορευμένη λέξη: Ταϊβάν!

Όχι μόνο...

Ζούμε σε εποχές πολύ ενδιαφέρουσες, αυτό πια είναι κοινός τόπος. Μετά την προσωρινή ηρεμία που επέφερε η λήξη του Ψυχρού Πολέμου, μετά τις αφέλειες περί του «τέλους της Ιστορίας», έχουμε εισέλθει σε μια νέα περίοδο αναδιάρθρωσης των πόλων και των συσχετισμών κυριαρχίας στον πλανήτη, όχι μόνο μεταξύ κρατών, αλλά και στο εσωτερικό των κρατικών συστημάτων εξουσίας.

Οι ΗΠΑ δεν έκρυσαν- δεν μπορούσαν, άλλωστε- την διαφωνία κορυφής μεταξύ του Τζο Μπάιντεν και της Νάνσυ Πελόζι για την επίσκεψη της τελευταίας στην Ταϊβάν. Ο Economist σημειώνει ότι, όταν ο πρόεδρος των ΗΠΑ ρωτήθηκε, η απάντηση ήταν πως το ταξίδι «δεν ήταν καλή ιδέα αυτή τη στιγμή». Ο σημερινός, πάντως, ένοικος του Λευκού Οίκου δεν θύμισε πόσες φορές ο ίδιος έχει δεσμευτεί στο πρόσφατο παρελθόν ότι θα υπερασπιστεί την μικρή αυτή χώρα της Άπω Ανατολής, εγκαταλείποντας με αυτό τον τρόπο τη «στρατηγική ασάφεια» των προκατόχων του κι οδηγώντας τα πράγματα σε μια «στρατηγική σύγχυση» αφού, παρά τις δεσμεύσεις του, διαφωνεί ακόμα και με το ταξίδι Πελόζι... Επ' αυτού, ακόμα δυο παρατηρήσεις: Πράγματι η πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων, δημιούργησε τετελεσμένα με την επίσκεψή της, φέρνοντας σε δύσκολη θέση τον πρόεδρο Μπάιντεν, ο οποίος (όπως και ο Κινέζος ομολογός του, Σι) έχει τεθεί de

facto ενώπιον του διλήμματος αν θα κλιμακώσει την ένταση, ή αν θα απαντήσει στην κλιμάκωση της απέναντι πλευράς...

Ήδη ο Σι, κλιμακώνει ελεγχόμενα την ένταση με υπερπήσεις (τι μας θυμίζουν...) μασητικών πάνω από το έδαφος της Ταϊβάν, αλλά στην ουσία βρίσκεται κι αυτός σε αμυντική θέση μετά την επίσκεψη Πελόζι: Η αμφισβήτηση στο πρόσωπό του δεν έχει πάρει, ακόμα, χαρακτήρα χιονοστιβάδας, ωστόσο κάθε άλλο παρά αδιάφορη είναι, καθώς το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας ετοιμάζεται για το επόμενο, κρίσιμος Συνέδριό του, όπου ο Σι θα κληθεί να αντιμετωπίσει τους αμφισβητίες, αλλά και να κερδίσει μια ακόμα προεδρική θητεία, σε αντίθεση με όσα -στα λόγια...- ορίζουν οι θεσμοί της χώρας αυτής. Ο σημερινός ηγέτης του ΚΚΚ, έχει εφαρμόσει μια πολιτική «επιθετικού εθνικισμού» κι επιχειρεί να συνδέσει το όνομά του με μια προσπάθεια «εθνικής ανάταξης» της Κίνας, μέρος της οποίας αποτελεί και η υπόσχεσή του για «επανένωση (δηλ. προσάρτηση) της Ταϊβάν.

Τώρα, η Νάνσι Πελόζι του χαλάει τα σχέδια, καθώς απροειδοποίητα επισκέπτεται την προς «επανένωση» περιοχή και θέτει το δίλημμα της κλιμάκωσης τόσο στον Σι, όσο και στον Μπάιντεν! Ωστόσο, πολλά είναι ακόμα αυτά που πρέπει να γίνουν:

Η Ουάσιγκτον θα μπορούσε να αναβαθμίσει την εκπαιδευτική της αντιπροσωπεία στην Ταϊβάν, να προσφέρει στρατιωτική βοήθεια όπως έκανε στο Ισραήλ προκειμένου η Ταϊπέι να αγοράσει αμερικανικά όπλα και επίσης, οι ΗΠΑ θα μπορούσαν να δημιουργήσουν οικονομικά κίνητρα για να μπορεί η μικρή αυτή χώρα της Άπω Ανατολής να αποκρούει τυχόν ασύμμετρες επιθέσεις. Την επόμενη φορά που η Αμερική θα πραγματοποιήσει ασκήσεις με τους άλλους Ασιάτες συμμάχους της, θα πρέπει να καλέσει την Ταϊβάν να συμμετάσχει σε αυτές. Θα πρέπει οι δυο κρίσιμες δυνάμεις για τις δυτικές Αξίες στην περιοχή, δηλαδή οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία να ετοιμαστούν σε όλα τα επίπεδα για την επόμενη μεγάλη κρίση στην περιοχή.

Μόνο τότε η ιστορική επίσκεψη της Νάνσι Πελόζι θα αποκτήσει νόημα στις διαστάσεις αυτής της μεγάλης πρωτοβουλίας.

Δια.Σ.